

givent område og inden for et bestemt tidsrum har været sat i forbindelse med andre telefoner. Udvalget har endvidere mere generelt berørt betingelserne for og afgrænsningen mellem de forskellige straffeprocessuelle indgreb i forhold til elektronisk kommunikation.

Overvejelser og forslag af den sidstnævnte karakter blev ikke medtaget i lovforslag nr. L 281 af 27. april 2000, jf. nu lov nr. 441 af 31. maj 2000 om ændring af straffeloven og retsplejeloven (Forældelse, styrket indsats mod seksuelt misbrug af børn og unge samt IT-efterforskning), som blev begrænset til børnepornografi og spørgsmål, der har direkte tilknytning hertil. Der henvises herom til lov nr. 441 af 31. maj 2000 samt til Folketingstidende 1999-2000, forhandlingerne, s. 7423-7431, 8474-8477, 8756, tillæg A, s. 7784-7826, og tillæg B, s. 1327-1330.

Justitsministeriet tilkendegav i bemærkningerne til lovforslag nr. L 281, at Justitsministeriet i forbindelse med kommende forslag om ændringer af retsplejelovens straffeprocessuelle regler vil inddrage de øvrige mere generelle overvejelser og forslag til, hvordan efterforskningsmulighederne kan forbedres med henblik på tilfælde, hvor der i forbindelse med overtrædelserne anvendes informationsteknologi.

På denne baggrund indeholder det følgende en gennemgang af Brydensholt-udvalgets øvrige overvejelser og forslag med hensyn til mulighederne for at efterforske sager om IT-relateret kriminalitet. Det drejer sig om spørgsmål om politiets adgang til indholdet af digitale meddelelser, herunder elektronisk post (pkt. 4.2.), politiets adgang til lagrede teleoplysninger (pkt. 4.3.), indhentelse af teleoplysninger om brug af mobiltelefoner (pkt. 4.4.) og meddelelse af teleoplysninger i henhold til samtykke (pkt. 4.5.).

Udvalget har i betænkningen herudover foreslået, at der af efterforskningsmæssige grunde stilles krav om, at internetudbydere og teleselskaber skal logge en række oplysninger vedrørende internetopkoblinger, herunder A- og B-nummeret, IP-adresse, og forskellige tidsmæssige oplysninger og opbevare oplysningerne i 6 måneder. Som det fremgår af pkt. 8.2.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget om forældelse, styrket indsats mod seksuelt misbrug af børn og unge samt IT-efterforskning (lovforslag nr. L 281 af 27. april 2000), jf. Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, s. 7809, er der fra IT-branchens side i høringsvarene over betænkningen udtrykt betænkelighed ved udvalgets forslag om registrering af logoplysninger og opbevaring heraf. Justitsministeriet fandt det derfor rigtigst, at der ikke på det da foreliggende grundlag blev stillet forslag om at indføre en sådan

pligt for internetudbydere og teleselskaber. Justitsministeriet har på denne baggrund i samarbejde med Forskningsministeriet iværksat en nærmere undersøgelse af konsekvenserne af udvalgets forslag i lyset af de indvendinger, der er fremført i visse af høringsvarene vedrørende betænkningen. Justitsministeriets og Forskningsministeriets overvejelser er endnu ikke afsluttet. Justitsministeriet vil i forbindelse med en fremtidig ændring af retsplejeloven tage spørgsmålet op på ny, når overvejelserne er afsluttet.

Det kan i øvrigt oplyses, at Danmark siden foråret 1999 har deltaget i forhandlingerne i Europarådet om et udkast til en konvention om IT-kriminalitet («Convention on Cyber-Crime»). Konventionsudkastet indeholder bl.a. en række forslag til regler om efterforskningskridt i sager om IT-kriminalitet. I begyndelsen af dette år er et konventionsudkast sendt til Den Parlamentariske Forsamling i Europarådet til udtalelse, hvorefter udkastet i juni skal behandles i Styringskomitéen for Strafferet. Konventionen forventes tidligst i løbet af sommeren vedtaget af Europarådets ministerkomité. Det er således endnu for tidligt at vurdere, i hvilket omfang en ratifikation af konventionen i dens endelige udformning vil nødvendiggøre ændringer af de danske regler på området. Dette lovforslag sigter derfor *ikke* på at muliggøre dansk tiltrædelse af denne konvention.

4.2. Adgang til indholdet af digitale meddelelser

4.2.1. Udvalgets overvejelser

Digitale meddelelser kan i dag teknisk set sendes på forskellige måder, hvoraf den mest almindelige i dag er elektronisk post (e-post).

Udvalget har nærmere drøftet, om politiets adgang til indholdet af elektronisk post (eller andre digitale meddelelser) hos udbyderen skal behandles efter retsplejelovens regler om indgreb i meddelelseshemmeligheden eller efter lovens (lempeligere) regler om edition. I den forbindelse har udvalget alene behandlet spørgsmålet om, hvilke af disse to straffeprocessuelle indgreb, der skal anvendes, når politiet ønsker adgang til *indholdet* af den digitale meddelelse. Oplysning om, *hvem* der er indehaver af en kendt e-postadresse, reguleres af retsplejelovens regler om edition på samme måde som adgangen til at få oplyst, hvem der er abonnent til et hemmeligt telefonnummer.

Ved edition forstås forevisning til eller udlevering til retten af genstande (herunder dokumenter) af betydning for gennemførelsen af en straffesag. Edition er reguleret i retsplejelovens § 804. Bestemmelsen omfatter – i modsætning til retsplejelovens regler om